

Žaloba podaná dne 23. července 2012 — ING Groep v. Komise**(Věc T-332/12)**

(2012/C 287/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: ING Groep NV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: O. Brouwer, J. Blockx a N. Lorjé, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. května 2012 C(2012) 3150 final, Státní podpora SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 a ex N 528/2008) — Nizozemsko ING — restrukturalizační podpora; a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z tvrzení, že žalovaná porušila zásadu řádné správy a právo být slyšen tím, že Nizozemsko ani společnost ING nevyslechla ohledně skutkového stavu a jejich názorů a domněnek, které byly rozhodující pro její závěr, že změna podmínek doplnění kmenového kapitálu tier-1 představovala podporu podle čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že se žalovaná dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení, když použila kritérium zásady investora v tržním hospodářství (ZITH) a náležitě neodůvodnila kvalifikaci změny podmínek doplnění kmenového kapitálu tier-1 jako státní podpory a přitěžující okolnosti při svém posouzení kompenzačních opatření.
- 3) Zatřetí žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a zásady řádné správy, proporcionality, právní jistoty, rovného zacházení a povinnosti uvést odůvodnění

tím, že při posouzení kompenzačních opatření opomenula zohlednit výši podpory a tím, že nesprávně stanovila relativní výši podpory a okolnosti, za kterých byla podpora poskytnuta.

- 4) Předmětem čtvrtého žalobního důvodu je tvrzení, že žalovaná porušila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, zásadu řádné správy, proporcionality a povinnost uvést odůvodnění, když stanovila, že zákazy nejnižších cen jsou pro ING právně závazné.

Žaloba podaná dne 19. července 2012 — T&L Sugars a Sidul Açúcares v. Komise**(Věc T-335/12)**

(2012/C 287/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: T&L Sugars Ltd (Londýn, Spojené království) a Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalsko) (zástupce: D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, Solicitor)

Žalované: Evropská komise a Evropská unie, zastoupená Evropskou komisí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil projednávanou žalobu na neplatnost podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU nebo námitku nepoužitelnosti podle článku 277 SFEU směřující proti nařízení č. 367/2012, nařízení č. 397/2012, nařízení č. 356/2012, nařízení č. 382/2012, nařízení č. 444/2011, a nařízení č. 485/2012 za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 367/2012 ze dne 27. dubna 2012, kterým se stanoví nezbytná opatření, pokud jde o uvolnění dodatečných množství cukru a isoglukózy nepodléhajících kvótám na trh Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2011/2012 (Úř. věst. L 116, s. 12);

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 397/2012 ze dne 8. května 2012 o stanovení přidělového koeficientu, o odmítnutí dalších žádostí a o uzavření lhůty pro podání žádostí o dostupná dodatečná množství cukru nepodléhající kvótám, jež mají být prodána na trhu Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2011/2012 (Úř. věst. L 123, s. 35);
 - zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. L 318, s. 4), ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 356/2012, pokud jde o lhůty pro podání nabídek pro druhé a následující dílčí nabídková řízení na dovoz cukru se sníženou celní sazbou na hospodářský rok 2011/2012 (Úř. věst. L 113, s. 4);
 - zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 382/2012 ze dne 3. května 2012 o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro páté dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. L 119, s. 41);
 - zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) č. 444/2012 ze dne 24. května 2012 o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro šesté dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. L 135, s. 61);
 - zrušit prováděcí nařízení Komise (EU) č. 485/2012 ze dne 7. června 2012 o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro sedmé dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. L 148, s. 24);
 - alternativně, (i) prohlásit námitku nepoužitelnosti směřující proti čl. 186 písm. a) a článku 187 nařízení č. 1234/2007⁽¹⁾ za přípustnou a opodstatněnou a prohlásit tato ustanovení za protiprávní, jakož i zrušit napadená nařízení, která se na těchto ustanoveních přímo či nepřímo zakládají; a (ii) prohlásit námitku nepoužitelnosti směřující proti nařízení č. 367/2012 a nařízení č. 1239/2011, ve znění nařízení č. 356/2012, za přípustnou a opodstatněnou;
 - uložit EU zastoupené Komisí náhradu veškeré škody způsobené žalobkyním v důsledku toho, že Komise porušila své povinnosti, a toto odškodnění za škodu způsobenou žalobkyním v období od 30. ledna 2012 do 24. června 2012 stanovit ve výši 75 051 236 eur zvýšené o další ztráty způsobené žalobkyním po tomto dni, nebo v jakékoli jiné výši, která bude odrážet škodu, která již byla žalobkyním způsobena nebo bude způsobena do budoucna, a to v souladu s tím, co žalobkyně dále prokáží během tohoto řízení, a se zvláštním zřetelem na budoucí škodu;
 - uložit zaplacení úroků v souladu s mírou stanovenou v rozhodné době Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace zvýšenou o dva procentní body, nebo v souladu s jakoukoli jinou přiměřenou úrokovou mírou stanovenou Tribunálem ze základní částky, a to za období od vydání rozsudku Tribunálu do jejího skutečného zaplacení;
 - uložit Komisi náhradu veškerých nákladů a výdajů vzniklých v souvislosti s tímto řízením.
- ### Žalobní důvody a hlavní argumenty
- Na podporu žaloby předkládají žalobkyně osm žalobních důvodů.
- 1) První žalobní důvod vychází z porušení zákazu diskriminace, neboť nařízení č. 367/2012 na jednu stranu stanovuje pevnou obecně použitelnou sníženou dávku z přebytku ve výši 211 eur za tunu — tj. méně než polovinu z obvyklých 500 eur za tunu — použitelnou na specifické množství (250 000 tun) cukru, rovnoměrně rozdělenou pouze mezi žalobkyně, které zpracovávají cukrovou řepu. Na druhé straně nařízení č. 1239/2011 ve znění nařízení č. 356/2012 stanovuje neznámé a nepředvídatelné clo, které se použije pouze na úspěšné uchazeče (jimiž mohou být zpracovatelé třtinového cukru, cukrové řepy nebo třetí strana), přičemž ale neupřesňuje jeho celkovou výši. Clo bylo naposledy stanoveno na 312.60 eur za tunu, tj. téměř o 50 % více, než poplatek za nadbytečné množství pro zpracovatele cukrové řepy. Kontrast mezi těmito dvěma opatřeními nemůže být výraznější. Všechny prvky těchto opatření jsou totiž diskriminační vůči zpracovatelům třtinového cukru a zvýhodňují zpracovatele cukrové řepy.
 - 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení nařízení č. 1234/2007 a nedostatku náležitého právního základu, jelikož vzhledem k nařízení č. 367/2012 Komise nemá žádnou pravomoc ke zvýšení kvót a je naopak povinna uložit vysoké a odrazující poplatky za uvolnění cukru nepodléhajícího kvótě na trh EU. Pokud jde o daňové aukce, Komise zjevně není zmocněna, ani oprávněna přijmout tento druh opatření, které nebylo základním právním předpisem nikdy zamýšleno.
 - 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty, jelikož Komise vytvořila systém, v němž není výše cla předvídatelná, ani není stanovena s použitím soudržných objektivních kritérií, nýbrž je určena na základě subjektivní ochoty clo odvést (navíc ze strany subjektů, které v tomto ohledu podléhají různým tlakům a podnětům), aniž by existovala skutečná souvislost se skutečně dováženými produkty.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož Komise mohla za účelem překonání nedostatku zásob stejně tak přijmout méně omezující opatření, která by nebyla přijata výlučně v neprospěch dovážejících zpracovatelů cukru.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení legitimního očekávání, jelikož žalobkyně oprávněně očekávaly, že Komise za účelem obnovy dostatečných zásob surového třtinového cukru určeného ke zpracování použije opatření stanovená nařízením č. 1234/2007. Žalobkyně rovněž oprávněně očekávaly, že Komise zachová rovnováhu mezi dovážejícími zpracovateli a domácími výrobci cukru.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti náležité péče a řádné správy, jelikož Komise přijala s ohledem na nedostatečné zásoby zjevně nevhodná opatření. Komise měla zmírnit dovozní omezení pro zpracovatele třtinového cukru. Namísto toho zvýšila domácí výrobu a přístup k dalšímu dovozu podrobila represivnímu a nepředvídatelnému zdanění.
- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení článku 39 SFEU, jelikož Komisi se nepodařilo dosáhnout dva z cílů, které jsou zakotveny v tomto ustanovení této Smlouvy.
- 8) Osmý žalobní důvod vychází z porušení nařízení Komise č. 1006/2011⁽²⁾, jelikož clo použité na bílý cukr je pouze zanedbatelně vyšší, než clo na surový cukr, přičemž rozdíl představuje přibližně 30 eur za tunu. To jasně kontrastuje s rozdílem 80 eur mezi standardním dovozním clem pro rafinovaný cukr (419 eur) a pro surový cukr určený k rafinaci (339 eur), které stanovuje nařízení Komise č. 1006/2011.

Na podporu své žaloby na náhradu škody žalobkyně dále uvádějí, že Komise svou nečinností a nevhodností svých opatření zjevně a ve velkém rozsahu překročila svůj prostor pro uvážení, který jí přiznává nařízení č. 1234/2007. Navíc skutečnost, že Komise nepřijala přiměřená opatření, představuje zjevné porušení právní normy, „jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům“. Komise porušila konkrétně všeobecné zásady práva Evropské unie týkající se právní jistoty, zákazu diskriminace, proporcionality, legitimního očekávání a povinnosti náležité péče a řádné správy.

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (Úř. věst. L 299, s. 1).

(2) Nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 282, s. 1).

Žaloba podaná dne 1. srpna 2012 — Klizli v. Rada

(Věc T-336/12)

(2012/C 287/67)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Yousef Klizli (Damašek, Sýrie) (zástupkyně: Z. Garkova-Lyutskanova, advokátka)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

— Zrušit prováděcí rozhodnutí Rady 2012/256/SZBP ze dne 14. května 2012, kterým se provádí rozhodnutí Rady 2011/782/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 126, s. 9), v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— zrušit prováděcí nařízení Rady (EU) č. 410/2012 ze dne 14. května 2012, kterým se provádí čl. 32 odst. 1 nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 126, s. 3), v rozsahu, v němž se týká žalobce, a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobce uplatňuje dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z toho, že žalobce byl nesprávně zařazen na seznam jako osoba, která poskytuje finanční podporu režimu.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že zpochybněné akty Rady byly vydány, aniž by vycházely z jakéhokoli právního základu, a porušují povinnost uvést odůvodnění, právo být řádně vyslechnut, právo na účinnou soudní ochranu a právo vlastnit majetek; dále tyto akty porušují zásadu proporcionality a porušují dobré jméno žalobce.